

Pakiet odbiurokratyzowania rynku finansowego

Spis treści

Wstęp.....	3
1. Nadanie postaci elektronicznej możliwie szerokiemu zakresowi działań nadzorczych.....	4
2. Utworzenie w UKNF pionu inspekcji	6
3. Ewidencja outsourcingu czynności bankowych i ubezpieczeniowych	7
4. Nadzór nad funduszami inwestycyjnymi zamkniętymi emitującymi niepubliczne certyfikaty inwestycyjne	8
5. Odejście od państwowych egzaminów na maklerów i doradców inwestycyjnych	10
6. Ograniczenie liczby aneksów do prospektów emisyjnych.....	12
7. Ujednolicenie kategorii spraw zastrzeżonych do wyłącznej właściwości KNF działającej <i>in gremio</i>	14
8. Rezygnacja z zezwoleń na prowadzenie rachunków i rejestrów towarów giełdowych	15
9. Usprawnienie rejestracji pracowniczych programów emerytalnych (PPE)	16
10. Wyłączenie obligatoryjności rozpraw administracyjnych przed nałożeniem przez KNF kar pieniężnych na rynku kapitałowym.....	18
11. Uruchomienie aplikacji „Wnioski składane do UKNF”	19
12. Dodatkowe propozycje zgłoszone przez organizacje rynkowe uwzględnione przez UKNF	19
Spis załączników	23

Wstęp

- Zakres prowadzonego przez UKNF państwowego nadzoru nad poszczególnymi segmentami rynku finansowego wynika z przepisów obowiązującego prawa, które nie wartościują narzędzi nadzorczych pod kątem ich skuteczności.
- Polski rynek finansowy jest już na tyle rozwinięty, że można zrezygnować z biurokratycznych uciążliwości, wszędzie tam, gdzie nie przyczyniają się one do efektywnego realizowania celów określonych w *ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym*.
- W wielu krajach Unii Europejskiej podejmowane są inicjatywy mające na celu uporządkowanie istniejącego prawa gospodarczego – jego przegląd i uproszczenie.
- Biorąc to pod uwagę, UKNF podjął prace nad „**Pakiem odbiurokratyzowania rynku finansowego**”.
- Celem pakietu jest uproszczenie procedur, w zakresie w jakim przyczyni się to do zwiększenia efektywności sprawowania nadzoru lub usprawnienia prowadzenia działalności na rynku finansowym w Polsce.
- Wstępna wersja pakietu została przedstawiona organizacjom rynkowym w lipcu br., wraz z zaproszeniem do zgłoszenia własnych propozycji w zakresie odbiurokratyzowania rynku finansowego. Uwagi i propozycje organizacji rynkowych były przedmiotem analiz i wyjaśnień UKNF. W urzędzie powołano grupę składającą się z dyrektorów zarządzających pionami, pod kierunkiem p. Adama Płocińskiego – Dyrektora Zarządzającego Pionem Polityki Rozwoju Rynku Finansowego Polityki Międzysektorowej UKNF, w ramach której analizowane były zgłaszane propozycje rozwiązań. Propozycje były uwzględniane w pakiecie jeżeli obciążenia po stronie rynku i nadzoru związane z dotychczasowymi wymogami nie przynosiły realnych korzyści nadzorczych (wymogi nie przekładały się na poprawę zarządzania ryzykiem, stanowiąc zbędne obciążenie).
- Część z zaproponowanych w pakiecie działań leży w bezpośredniej gestii UKNF i polega na zmianie dotychczasowego nastawienia lub też wdrożenia nowych procedur lub instrumentów. W części dotyczącej zmian w przepisach prawa, ze względu na fakt, że UKNF nie dysponuje inicjatywą ustawodawczą, propozycje zostały przekazane do Ministerstwa Finansów (regulatora rynku finansowego) oraz Ministerstwa Gospodarki, które prowadzi prace nad odbiurokratyzowaniem gospodarki.

- Zasoby ludzkie uwolnione w UKNF dzięki ewentualnemu uwzględnieniu propozycji zawartych pakiecie, będą mogły być przesunięte do realizacji innych działań nadzorczych, w szczególności o charakterze inspekcyjnym.
- W związku z rozwojem rynku finansowego, przegląd regulacji i procedur nadzorczych pod kątem ich efektywności będzie miał charakter cykliczny – UKNF zamierza w przyszłości dokonywać analogicznej oceny co trzy lata.

1. Nadanie postaci elektronicznej możliwie szerokiemu zakresowi działań nadzorczych

Celem zmian jest wprowadzenie nowoczesnych systemów elektronicznej wymiany informacji jako podstawowej metody komunikacji UKNF z podmiotami nadzorowanymi. Wprowadzenie takich rozwiązań pozwoli na:

- usprawnienie wymiany informacji pomiędzy UKNF a podmiotami nadzorowanymi, w szczególności zapewnienie szybkiej i niezawodnej komunikacji,
- zapewnienie odpowiedniej autoryzacji i wysokiego poziomu bezpieczeństwa informacji,
- ograniczenie ilości wymienianych dokumentów papierowych,
- ułatwienie podmiotom nadzorowanym kierowania do UKNF zapytań i składania wyjaśnień,
- docelowo (po niezbędnych zmianach legislacyjnych) umożliwienie podmiotom składania w wersji elektronicznej wniosków o wydanie decyzji administracyjnych.

Wybrane systemy informatyczne, które są rozbudowywane w UKNF:

- PORTAL – bezpieczny kanał komunikacji z podmiotami nadzorowanymi, tworzona obecnie platforma, która zapewni bezpieczną wymianę informacji w formie elektronicznej pomiędzy podmiotami nadzorowanymi i UKNF. W pierwszej fazie ma ona objąć rynek kapitałowy i bankowy, a docelowo funkcjonować na wszystkich rynkach. Uruchomienie systemu PORTAL jest przewidziane w lutym 2011 r.
- SNU (System Nadzoru Ubezpieczeń) – wcześniej zakłady ubezpieczeń wypełniały obowiązki informacyjne wobec UKNF za pomocą narzędzi udostępnianych przez urząd (najczęściej format MS Word i MS Excel) i poprzez kanały sugerowane przez urząd (zewnętrzne nośniki danych, e-mail). Opracowana przez UKNF Aplikacja Sprawozdawcza w ramach projektu SNU pozwala uporządkować proces wymiany informacji i zwiększa jej

bezpieczeństwo. Dodatkowo wprowadziła możliwość rezygnacji z wersji papierowej części sprawozdań, a w szczególności dodatkowych zapytań sporządzanych na podstawie art. 207 ust. 2 *ustawy o działalności ubezpieczeniowej*. Raportowanie za pomocą Aplikacji Sprawozdawczej umożliwia komunikację za pomocą elektronicznego, bezpiecznego, szyfrowanego kanału przesyłania sprawozdań, możliwe jest również rozbudowanie funkcjonalności aplikacji o podpis elektroniczny. SNU został uruchomiony w grudniu 2009 r., a począwszy od III kwartału br. zakłady ubezpieczeń przekazują sprawozdania do UKNF wyłącznie za pomocą SNU. Dodatkowo UKNF proponuje odejście od sporządzania sprawozdań w tysiącach złotych, co powoduje problemy wynikające z zaokrągleń i jest kłopotliwe zarówno dla samych zakładów ubezpieczeń, jak i UKNF.

- SNO (System Nadzoru Obrotu) – system wspomagający nadzór nad obrotem na rynku giełdowym, pozwala na ograniczenie wymaganych od podmiotów informacji o zrealizowanych transakcjach dzięki pozyskiwaniu ich bezpośrednio z GPW, a następnie przetworzenie danych w module analitycznym pozwalającym na definiowanie i funkcjonowanie automatycznych alertów o wykrytych nieprawidłowościach na rynku kapitałowym. Uruchomienie wszystkich funkcjonalności SNO jest zaplanowane na marzec 2011 r.
- RAU (Rejestr Agentów Ubezpieczeniowych) – w dniu 1 grudnia 2010 r.¹ został w pełni uruchomiony nowy elektroniczny RAU przeznaczony do przesyłania przez zakłady ubezpieczeń, wyłącznie drogą elektroniczną, wniosków o zarejestrowanie nowego agenta ubezpieczeniowego, modyfikację danych agenta ubezpieczeniowego oraz wyrejestrowanie agenta ubezpieczeniowego. W 2009 r. do UKNF wpłynęło 72.305, złożonych w formie papierowej, wniosków do RAU. Zmiana sposobu składania wniosków² pozwoli na skrócenie czasu rejestracji – planowane jest rozpatrywanie wniosków w terminie 3 – 7 dni od dnia wpłynięcia. System umożliwia zakładom ubezpieczeń śledzenie bieżącego stanu wniosku od chwili wpłynięcia do urzędu do momentu rejestracji. System wykorzystuje nowoczesne rozwiązania informatyczne (m.in. szyfrowaną transmisję danych, podpis elektroniczny), które zapewniają szybkość i bezpieczeństwo przesyłania informacji. Uruchomienie elektronicznego RAU pozwoli na eliminację papierowych dokumentów z procesu rejestracji, co zmniejszy koszty zarówno po stronie zakładów ubezpieczeń, jak również UKNF.

Najważniejsze korzyści z rozbudowy nowoczesnych systemów komunikacji:

¹ W dniu 1 grudnia 2010 r. wchodzi w życie przygotowane z inicjatywy UKNF *rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie wniosków o wpis albo o zmianę wpisu do rejestru agentów ubezpieczeniowych*.

² Na wnioski składane w formie elektronicznej z wykorzystaniem strony internetowej administrowanej przez UKNF.

- przyspieszenie i wystandaryzowanie komunikacji, co przełoży się na zmniejszenie kosztów związanych z obowiązkami informacyjnymi względem nadzoru,
- zmniejszenie ilości papierowej dokumentacji.

2. Utworzenie w UKNF pionu inspekcji

W wyniku zmiany statutu UKNF, w strukturze urzędu został z dniem 2 lipca 2010 r. utworzony pion inspekcji. Był to kolejny etap integracji istniejących w przeszłości odrębnych nadzorów sektorowych³, polegający na standaryzacji i optymalizacji procedur w zakresie nadzoru *on-site*, realizowanego w siedzibie podmiotu nadzorowanego.

Wyodrębnienie jednej komórki odpowiedzialnej za inspekcję pozwoliło na bardziej kompleksową analizę ryzyk we współpracujących ze sobą lub ściśle powiązanych kapitałowo instytucjach finansowych działających na różnych rynkach. Inspekcje UKNF mogą być w większym stopniu ukierunkowane na analizę ryzyka. Powołanie pionu przyczyniło się też do szybszego przepływu informacji oraz wymiany doświadczeń między inspektorami. Z punktu widzenia podmiotów nadzorowanych, utworzenie pionu inspekcji i standaryzacja procedur inspekcyjnych⁴ przyczyniło się do skrócenia średniego czasu trwania inspekcji.

Do końca 2010 r. nastąpi ujednolicenie procedur inspekcyjnych w różnych sektorach rynku finansowego, na tyle, na ile jest to możliwe ze względu na specyfikę poszczególnych sektorów oraz zaproponowanie zmian w przepisach prawa dotyczących inspekcji.

Najważniejsze korzyści z utworzenia w urzędzie pionu inspekcji:

- kompleksowa analiza ryzyk w grupach finansowych,
- skrócenie średniego czasu trwania inspekcji,
- standaryzacja procedur inspekcyjnych w różnych sektorach rynku finansowego,
- lepsze planowanie inspekcji w grupach finansowych,
- szybszy przepływ informacji i wymiana doświadczeń między inspektorami.

³ KNF, utworzona w 2006 r., wykonuje zadania realizowane w przeszłości przez Państwowy Urząd Nadzoru Ubezpieczeń – PUNU i Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi – UNFE (połączone w 2002 r. w Komisję Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych – KNUiFE), Komisję Papierów Wartościowych i Giełd (KPWiG) oraz Komisję Nadzoru Bankowego (KNB).

⁴ W zakresie, w jakim jest to możliwe ze względu na specyfikę poszczególnych segmentów rynku i obowiązujące przepisy prawa.

3. Ewidencja outsourcingu czynności bankowych i ubezpieczeniowych⁵

Obecny kształt regulacji w zakresie outsourcingu czynności bankowych nakłada na banki i nadzór dodatkowe obciążenia w zakresie raportowania niewspółmierne do uzyskiwanych korzyści nadzorczych.

UKNF zaproponował zastąpienie obowiązku zawiadamiania nadzoru o zamiarze zawarcia zmiany, rozwiązania lub wygaśnięcia umowy outsourcingu, wymogiem prowadzenia przez bank ewidencji tego typu umów.

Obowiązek każdorazowego zawiadamiania o zamiarze zawarcia umowy outsourcingu (wprowadzony w 2004 r. nowelizacją *Prawa bankowego*) wiąże się z uciążliwością i dodatkowymi kosztami, zarówno dla banków, jak i dla nadzoru. W latach 2008 – 2009 do KNF wpłynęło ponad 10 tys. zawiadomień banków komercyjnych dot. umów outsourcingu. Przykładowo, w 2009 roku w przypadku jednego średniej wielkości banku komercyjnego detalicznego organ nadzoru otrzymał 1448 zawiadomień. Projektowana zmiana usprawniłaby zawieranie umów outsourcingu.

Rozszerzyłby się też katalog czynności, których outsourcing nie wymaga zezwolenia KNF, o czynności, takie jak: zawieranie i zmiana umów rachunków rozliczeniowych, rachunków lokat terminowych, rachunków powierniczych; zawieranie i zmiana umów kredytu i pożyczki (innych niż kredyt konsumencki) z osobami fizycznymi; zawieranie i zmiana umów kredytu i pożyczki oraz umów o kartę płatniczą z mikroprzedsiębiorcami i małymi przedsiębiorcami; emitowanie i przechowywanie bankowych papierów wartościowych oraz innych papierów wartościowych i wykonywanie innych czynności związanych z emisją i obsługą papierów wartościowych; windykacja należności banku.

Projekt zmiany przepisów *Prawa bankowego* w zakresie outsourcingu został przekazany przez UKNF do Ministerstwa Finansów w marcu 2009 r. (załącznik nr 1). Po zakończeniu prac na forum Rady Rozwoju Rynku Finansowego, zmiany zostały przyjęte przez Komitet Stały Rady Ministrów w dniu 1 września 2010 r.

Zmiany w obszarze outsourcingu powinny być również wprowadzone w przypadku zakładów ubezpieczeń. Obecnie, raportowane są przypadki zlecania czynności podmiotom trzecim (zlecanie czynności w zakresie składania oświadczeń woli w sprawach roszczeń o odszkodowania lub inne świadczenia należne z tytułu umów) – system ten powinien zostać zastąpiony analogicznym

⁵ Realizacja postulatu wymaga zmian w przepisach prawa.

jak postulowane zmiany w tym zakresie w przypadku banków (prowadzenie ewidencji umów zlecenia czynności).

Projekt zmiany przepisów w zakresie outsourcingu czynności ubezpieczeniowych został przekazany przez UKNF do Ministerstwa Finansów we wrześniu 2010 r. (załącznik nr 2).

Najważniejsze korzyści ze zmian w outsourcingu bankowym i ubezpieczeniowym:

- eliminacja nieuzasadnionego raportowania do nadzoru,
- ograniczenie się przez banki i zakłady ubezpieczeń do prowadzenia ewidencji umów outsourcingowych.

Załączniki:

Załącznik nr 1. Pismo UKNF do Ministerstwa Finansów z dn. 27 marca 2009 r. dotyczące projektu zmiany przepisów *Prawa bankowego* w zakresie outsourcingu.

Załącznik nr 2. Pismo UKNF do Ministerstwa Finansów z dn. 30 września 2010 r. dotyczące projektu zmiany ustawy o działalności ubezpieczeniowej w zakresie outsourcingu.

4. Nadzór nad funduszami inwestycyjnymi zamkniętymi emitującymi niepubliczne certyfikaty inwestycyjne⁶

Zmiany dotyczyłyby nadzoru nad funduszami inwestycyjnymi zamkniętymi (FIZ) emitującymi niepubliczne certyfikaty. FIZ mają możliwość kształtowania dużo bardziej elastycznej polityki inwestycyjnej niż inne fundusze, są uprawnione m.in. do inwestowania w nieruchomości, mogą być tworzone jako fundusze private equity, czy fundusze sekurytyzacyjne. Fundusze z niepublicznymi certyfikatami są zazwyczaj tworzone na zamówienie konkretnych zamożnych inwestorów i wyłącznie do nich adresowane.

Nadzór wykonywany przez UKNF w odniesieniu do funduszy inwestycyjnych jest nakierowany na ochronę uczestników. W toku nadzoru urząd dokonuje szczegółowej analizy wniosku o zezwolenie na wykonywanie działalności przez TFI (spółkę zarządzającą funduszami) pod względem finansowego, organizacyjnego i kadrowego przygotowania wnioskodawcy, a następnie analizuje wnioski o utworzenie funduszy inwestycyjnych, w szczególności statut i prospekt nowego funduszu, w zakresie tego, czy nie zawierają zapisów i konstrukcji niezgodnych z przepisami prawa lub godzących w interesy uczestników. Oznacza to, że UKNF występuje w roli obrońcy interesów posiadaczy tytułów uczestnictwa w funduszach.

⁶ Realizacja postulatu wymaga zmian w przepisach prawa.

Taki model nadzoru nie jest adekwatny do FIZ emitujących niepubliczne certyfikaty oferowane prywatnym inwestorom, na których zamówienie i dla których dany fundusz został przygotowany. Taki inwestor jest profesjonalistą i nie wymaga dodatkowej ochrony ze strony nadzorcy. Co więcej, zdarza się, iż UKNF realizując swoje ustawowe zadania, w toku postępowania licencyjnego koryguje zapisy statutu funduszu w sposób zgodny z ogólnie przyjętym interesem uczestników, co jednakże rozmija się z wolą inwestora. Czyli chroni się profesjonalnego inwestora, który ani tego nie potrzebuje ani nie oczekuje.

UKNF proponuje, aby znieść obowiązek starania się o zgodę KNF na utworzenie niepublicznego FIZ. Nadzór otrzymywałby jedynie informację o powstaniu takiego podmiotu oraz jego okresowe sprawozdania finansowe. KNF nie zatwierdzałaby statutu funduszu, pozostawiając swobodę przy ustalaniu polityki inwestycyjnej, opłat, zmiany strategii. Rozważane jest też wprowadzenie do przepisów nowego typu spółki zarządzającej, która specjalizowałaby się wyłącznie w funduszach „szytych na miarę”. Po przyjęciu zmiany przez ustawodawcę tworzenie nowych funduszy zamkniętych wiązałoby się z mniejszymi kosztami, a sam produkt lepiej odpowiadałby oczekiwaniom inwestorów.

W uzupełnieniu projektu zmian w *ustawie o funduszach inwestycyjnych* przekazanego do Ministerstwa Finansów w dn. 25 lutego 2010 r., w maju 2010 r. UKNF przekazał do Ministerstwa Finansów projekt ustawy nowelizującej wraz z uzasadnieniem oraz założeniami do tego projektu (załącznik nr 3).

Najważniejsze korzyści z odejścia od nadzoru nad funduszami inwestycyjnymi zamkniętymi emitującymi niepubliczne certyfikaty:

- rezygnacja z nieadekwatnych wymogów dla produktów „szytych na miarę” profesjonalnych inwestorów oczekujących większej elastyczności, a nie ochrony państwowego nadzoru,
- mniejsze koszty i krótszy czas uruchomienia FIZ emitujących niepubliczne certyfikaty,
- racjonalizacja nadzoru nad funduszami inwestycyjnymi – skupienie się na nadzorowaniu produktów masowych – funduszy otwartych.

Załączniki:

Załącznik nr 3. Pismo UKNF do Ministerstwa Finansów z dn. 17 maja 2010 r. dotyczące projektu *ustawy zmieniającej ustawę o funduszach inwestycyjnych* z uzasadnieniem oraz z projektem założeń do zmian w ustawie (pierwotny projekt zmian w ustawie był przekazany do Ministerstwa Finansów w dn. 25 lutego 2010 r.).

5. Odejście od państwowych egzaminów na maklerów i doradców inwestycyjnych⁷

Odnosząc się do inicjatywy Ministerstwa Gospodarki w zakresie odejścia od licencjonowania zawodów regulowanych w związku z odbiurokratyzowaniem gospodarki, UKNF zaproponował rozważenie odejścia od państwowego licencjonowania maklerów i doradców. Podstawowymi założeniami propozycji są:

- zwiększenie odpowiedzialności firm inwestycyjnych za jakość kadr,
- wprowadzenie stałego monitorowania jakości kadr w miejsce państwowych licencji dla maklerów i doradców.

Po zmianach nadzór byłby efektywniejszy. Obecnie UKNF nadzoruje jednocześnie firmy inwestycyjne i ich pracowników. Podwójna kontrola stwarza złudne wrażenie dodatkowego bezpieczeństwa, a w rzeczywistości prowadzi do sytuacji patologicznych. Zdarza się, że jeśli makler lub doradca naruszy regulacje, to pracodawca składa na niego skargę do UKNF i czuje się zwolniony z odpowiedzialności. Jednocześnie znane są przypadki, gdy nieprawidłowości w działaniu pracowników były tolerowane przez firmy inwestycyjne dopóki przynosiły zyski lub nie zostały ujawnione. Często dla firmy wygodne jest zrzucenie odpowiedzialności na pracownika, którego następnie zwalnia się z pracy i „powierza” UKNF prowadzenie postępowania administracyjnego w jego sprawie. Z kolei osoby bez licencji są „poza zasięgiem” nadzoru, mimo że zdarza się, iż działania osób licencjonowanych wynikają właśnie z wydawanych przez nich poleceń. Zniesienie dublowania reglamentacji sprzyjałoby jednoznaczemu określeniu odpowiedzialności za nadużycia.

Z punktu widzenia nadzoru bardziej efektywne i pożądane dla zapewnienia bezpieczeństwa obrotu byłoby skupienie uwagi UKNF w trakcie przeprowadzanych w firmach inwestycyjnych kontroli, m.in. na weryfikacji systemów doboru profesjonalistów. Nadzór mógłby skoncentrować się na nadzorowaniu podmiotów, bo to ich działanie może generować ryzyko dla systemu finansowego. Z drugiej strony odpowiedzialność firm inwestycyjnych za działania pracownika byłaby silnym bodźcem motywującym do nadzoru nad jego pracą. Rozważenia wymaga zwiększenie odpowiedzialności członków zarządów firm inwestycyjnych za jakość kadr.

Żadna licencja nie gwarantuje, że osoba która ją uzyskała będzie przestrzegać standardów etycznych, a jej wiedza pozostanie adekwatna do szybko zmieniających się warunków rynkowych. Jakość kadr musi być stale

⁷ Realizacja postulatu wymaga zmian w przepisach prawa.

weryfikowana przez firmę inwestycyjną, nadzorowaną w tym zakresie przez UKNF.

Po dwudziestu latach rynek kapitałowy w Polsce stał się na tyle rozwinięty, że państwo nie musi już zastępować rynku i brać na siebie odpowiedzialności za dobór kadr w podmiotach, które i tak nadzoruje. Firmy inwestycyjne są zainteresowane zatrudnianiem najlepszych pracowników, zwłaszcza, że ponoszą odpowiedzialność za naruszenie wymogów MiFID.

Ponadto, zgodnie z projektem zmian osoby zatrudniane przez firmy inwestycyjne powinny dawać rękojmię należytego wykonywania obowiązków, w szczególności posiadać odpowiednią wiedzę, kwalifikacje, umiejętności i doświadczenie. Zamiast weryfikować pracowników, UKNF przede wszystkim weryfikowałby procedury doboru kadr w firmach inwestycyjnych, z możliwością nałożenia sankcji na firmy.

Tam gdzie jest to możliwe, należy dążyć do ujednolicenia standardów na całym rynku finansowym, wybierając najlepsze wzorce z różnych sektorów. Standardy w zakresie weryfikacji kompetencji osób zatrudnianych w instytucjach finansowych nie są w Polsce jednolite. W dominującym na rynku finansowym sektorze bankowym nie ma egzaminów państwowych, np. wobec osób zarządzających ryzykiem. Weryfikacją wiedzy i kwalifikacji zajmą się pracodawcy oraz międzynarodowe instytucje uznane przez rynek. Na rynku bankowym to podejście się sprawdza.

Na rynkach rozwiniętych, w tym w krajach „starej” Unii Europejskiej, nie ma państwowego systemu licencjonowania zawodów maklera czy doradcy inwestycyjnego. Certyfikacja jest przeprowadzana z reguły przez instytucje rynkowe (np. giełdy). Nie występuje również wymóg zatrudniania przez instytucje rynku kapitałowego określonej liczby osób z taką licencją. W Polsce system licencjonowania doradców i maklerów w obecnym kształcie powstał dwadzieścia lat temu w całkowicie innym otoczeniu faktycznym i prawnym. To, że działa długo, nie jest wyznacznikiem jego jakości i argumentem przeciwko dostosowaniu do etapu rozwoju rynku.

Licencjonowanie pracowników firm posiadających państwową licencję stanowi jeden z elementów budowania niepotrzebnych barier dla pracowników oraz przedsiębiorstw.

Wprowadzenie proponowanych zmian w przepisach spowodowałoby, że zniknęłyby procedury związane z:

- rozpatrywaniem wniosków o wpis na listę maklerów/doradców,
- tworzeniem i wydawaniem licencji,

- prowadzeniem postępowań administracyjnych o nałożenie sankcji na osoby posiadające licencje maklera/doradcy⁸.

Projekt zmian w *ustawie o obrocie instrumentami finansowymi* wraz z uzasadnieniem (załącznik nr 4) został przekazany przez UKNF do Ministerstwa Gospodarki w czerwcu 2010 r.

Najważniejsze korzyści z odejścia od państwowego licencjonowania maklerów i doradców:

- efektywniejszy nadzór nad rynkiem kapitałowym – czytelniejsza odpowiedzialność za naruszenia,
- zwiększenie odpowiedzialności firm inwestycyjnych za jakość kadr,
- dostosowanie do standardów międzynarodowych i rozwiązań, które sprawdziły się na polskim rynku bankowym,
- skupienie się nadzoru na inspekcjach w firmach inwestycyjnych – pracownicy UKNF, którzy prowadzą obecnie sprawy związane z maklerami i doradcami będą mogli być oddelegowani do kontrolowania firm inwestycyjnych.

Załączniki:

Załącznik nr 4. Pismo UKNF do Ministerstwa Gospodarki z dn. 7 czerwca 2010 r. dotyczące projektu zmian przepisów w zakresie unormowań dotyczących zawodów regulowanych: maklera papierów wartościowych, maklera giełd towarowych, doradcy inwestycyjnego, agenta firmy inwestycyjnej oraz aktuariusza.

6. Ograniczenie liczby aneksów do prospektów emisyjnych

UKNF zwraca uwagę, że emitenci w wielu przypadkach zamieszczają w aneksach do prospektu emisyjnego informacje, do przekazania których nie są zobowiązani przepisami prawa, co z kolei może utrudniać inwestorom prawidłową ocenę spółki.

Zgodnie z art. 51 *ustawy o ofercie publicznej*, emitent lub wprowadzający jest obowiązany przekazywać do KNF w formie aneksu do prospektu emisyjnego, wraz z wnioskiem o jego zatwierdzenie, informacje o istotnych błędach w treści prospektu emisyjnego oraz znaczących czynnikach, mogących wpłynąć na ocenę papieru wartościowego, zaistniałych po zatwierdzeniu prospektu

⁸ Wszczęcie postępowania przeciwko maklerowi/doradcy, przygotowanie i przeprowadzenie przesłuchań świadków i stron, kierowanie żądań do firm inwestycyjnych o przekazanie określonych dokumentów – gromadzenie dowodów w sprawie, analiza zgromadzonego materiału dowodowego, przygotowanie i przeprowadzenie rozpraw administracyjnych, wydanie i przygotowanie uzasadnienia decyzji administracyjnych, procedura odwoławcza – rozpoznawanie wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy – analogicznie, jak w pierwszej instancji.

emisyjnego lub o których emitent lub wprowadzający powziął wiadomość po jego zatwierdzeniu.

Powyższy przepis wyraźnie wskazuje, że przedmiotem aneksu nie są wszystkie informacje zamieszczone w prospekcie, jakie uległy zmianie po jego zatwierdzeniu, a jedynie istotne – jeśli chodzi o wykryte błędy, oraz znaczące, które mogą wpłynąć na ocenę papieru wartościowego – w odniesieniu do innych informacji o zdarzeniach mających miejsce po zatwierdzeniu prospektu.

W praktyce szereg spółek zamieszcza w aneksach do prospektów emisyjnych informacje, których w obiektywny sposób nie można zakwalifikować do żadnej z dwóch opisanych powyżej kategorii. Zdarzają się ponadto przypadki wycofywania się emitenta z aneksu po wezwaniu przez KNF do złożenia wyjaśnień w tym zakresie.

Nie można wykluczyć, że przyczyną tego stanu jest nadmierna, nieuzasadniona ostrożność po stronie emitenta, w celu zapewnienia sobie ochrony przed ewentualnymi zarzutami ze strony nadzoru bądź roszczeniami inwestorów wskazujących na celowe niedoinformowanie o danym zdarzeniu.

W sytuacji inflacji informacji inwestorom trudniej jest stwierdzić, czy informacja objęta aneksem do prospektu rzeczywiście ma jakikolwiek wpływ na ocenę papieru wartościowego. Inwestorzy oczekują, że aneksy zmieniające treść prospektu spełniają przesłanki określone w art. 51 *ustawy o ofercie publicznej*, tj. są istotnymi błędami lub czynnikami znaczącymi dla oceny papieru wartościowego.

W przypadku emitentów – nieuzasadnione przekazanie aneksu dla KNF może opóźnić realizację harmonogramu związanego z ofertą publiczną lub wprowadzeniem papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym, ze względu na czas konieczny na jego zatwierdzenie.

W przypadku wątpliwości, czy mają miejsce obiektywne przesłanki do sporządzenia aneksu, UKNF prosi emitentów o uzasadnienie ujęcia danych informacji w aneksie, wraz ze wskazaniem okoliczności pozwalających ocenić błąd jako istotny, a inne zdarzenia jako mogące wpłynąć na ocenę papierów wartościowych. W listopadzie 2010 r. UKNF przygotował również dla rynku materiał informacyjny z przykładami niepotrzebnie przekazanych aneksów (załącznik nr 5).

Najważniejsze korzyści z ograniczenia liczby aneksów do prospektów emisyjnych:

- mniejsze koszty emitentów i nadzoru – eliminacja większości postępowań związanych z zatwierdzaniem aneksów,
- ograniczenie ilości nieistotnych informacji przekazywanych inwestorom,
- wyrobienie u inwestorów nawyku zwracania uwagi na aneksy, które po zmianie będą zawierać tylko informacje istotne dla podjęcia decyzji inwestycyjnych.

Załączniki:

Załącznik nr 5. Materiał informacyjny z przykładami niepotrzebnie przekazanych aneksów do prospektów emisyjnych opublikowany w dn. 16 listopada 2010 r.

7. Ujednolicenie kategorii spraw zastrzeżonych do wyłącznej właściwości KNF działającej *in gremio*⁹

Celem zmiany jest zwiększenie liczby spraw, które mogą być przekazane w drodze upoważnienia do rozstrzygania Przewodniczącemu KNF (i ewentualnego dalszego delegowania pracownikom UKNF), co z jednej strony zmniejszy liczbę spraw mniejszej wagi rozpatrywanych podczas posiedzeń Komisji, z drugiej przyspieszy ich rozpatrywanie ze względu na brak konieczności kierowania ich na posiedzenie.

Zmiana prawa¹⁰ mogłaby ujednolicić między poszczególnymi sektorami rynku kategorie spraw zastrzeżonych do wyłącznej właściwości Komisji – możliwe upoważnienie dotyczyłoby przykładowo wydawania zezwoleń na:

- przywrócenie akcjom spółki publicznej formy dokumentu (zniesienie dematerializacji akcji),
- zmianę przez fundusz inwestycyjny lub emerytalny banku – depozytariusza,
- porządkowe zmiany statutów OFE,
- przystąpienie do pracowniczego funduszu emerytalnego (nabycie akcji pracowniczego towarzystwa emerytalnego).

Na posiedzeniu KNF w dniu 9 listopada br. uzgodniono, że członkowie Komisji sformułują oczekiwania w zakresie m.in. katalogu spraw ustawowo zastrzeżonych dla KNF. Po przeprowadzeniu dyskusji na posiedzeniu Komisji, propozycja nowego brzmienia art. 12 *ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym* zostanie przekazana do Ministerstwa Finansów.

Najważniejsze korzyści z ujednolicenia kategorii spraw zastrzeżonych wyłącznie dla KNF:

⁹ Realizacja postulatu wymaga zmian w przepisach prawa.

¹⁰ Art. 12 *ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym*.

- szybsze rozstrzygnięcia w nadzorze spraw o charakterze technicznym,
- odciążenie członków Komisji od podejmowania decyzji czysto formalnych.

8. Rezygnacja z zezwoleń na prowadzenie rachunków i rejestrów towarów giełdowych¹¹

UKNF postuluje rezygnację z udzielania zezwoleń na prowadzenie rachunków i rejestrów towarów giełdowych podmiotom, o których mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4 *ustawy o giełdach towarowych* (m. in. przedsiębiorstwom energetycznym).

Propozycja wynika z charakteru wykonywanych przez te podmioty czynności na giełdzie towarowej w ramach udzielonego zezwolenia. W przeciwieństwie do innych podmiotów np. firm inwestycyjnych, które uprawnione są do pośrednictwa w zakresie wykonywania czynności maklerskich na giełdzie towarowej, polegających m.in. na nabywaniu lub zbywaniu towarów giełdowych na cudzy rachunek, czy doradztwie w zakresie obrotu tymi towarami, przedsiębiorstwa energetyczne i osoby prawne, będące odbiorcami uprawnionymi do korzystania z usług przesyłowych, mogą zawierać transakcje na giełdzie towarowej w ograniczonym zakresie – wyłącznie we własnym imieniu i na własny rachunek.

Ustawa z dnia 4 września 2008 r. o zmianie *ustawy o obrocie instrumentami finansowymi* oraz niektórych innych ustaw zmieniła w sposób istotny funkcjonujący w Polsce model nadzoru nad rynkiem towarowym. Derywaty opiewające na towary giełdowe zaliczone zostały do kategorii instrumentów finansowych skatalogowanych w art. 2 *ustawy o obrocie instrumentami finansowymi*. Tym samym, obrót nimi w sposób zorganizowany dokonywany może być wyłącznie na rynkach regulowanych (giełdowym lub pozagiełdowym) lub w alternatywnych systemach obrotu organizowanych przez firmy inwestycyjne lub rynki regulowane. Spowodowało to konieczność „przesunięcia” regulacji dotyczących towarowych instrumentów pochodnych z *ustawy o giełdach towarowych* do *ustawy o obrocie instrumentami finansowymi*. W efekcie, ograniczenie materii *ustawy o giełdach towarowych* wyłącznie do regulacji z zakresu rynku rzeczywistego towarów giełdowych, z zastrzeżeniem praw majątkowych, które ze względu na charakter podmiotów zaangażowanych w obrót tymi prawami (przedsiębiorstwa energetyczne) nie będą kwalifikowane przez przepisy *ustawy o obrocie instrumentami finansowymi* do katalogu instrumentów finansowych, powoduje również ograniczenie charakteru i zakresu udzielanego przez KNF zezwolenia. W wyniku zmian legislacyjnych, rachunki i rejestry ograniczyły się więc do zapisywania na rachunkach jedynie

¹¹ Realizacja postulatu wymaga zmian w przepisach prawa.

praw majątkowych (instrumenty pochodne niebędące jednak instrumentami finansowymi) oraz ewidencji w rejestrach różnego rodzaju energii i limitów produkcji.

W obecnej praktyce, zezwolenie na prowadzenie rejestrów lub rachunków towarów giełdowych udzielane przedsiębiorstwom energetycznym przez KNF obejmuje wyłącznie ewidencjonowanie energii elektrycznej i praw majątkowych z rynku rzeczywistego towarów giełdowych nabytych we własnym imieniu i na własny rachunek. Brak też szczegółowych wymogów prawnych dotyczących bezpośrednio ewidencjonowania towarów giełdowych przez przedsiębiorstwa energetyczne.

Ograniczenie rodzaju towarów giełdowych, charakter transakcji (we własnym imieniu i na własny rachunek) oraz wąski katalog podmiotów, prowadzą do wniosku, że udzielanie zezwolenia na prowadzenie rachunków lub rejestrów towarów giełdowych w obecnym stanie prawnym co do zasady nie ułatwia obrotu na rynku towarów giełdowych, nie przyczynia się do zwiększenia płynności na tym rynku, jak też nie wpływa na prawidłowe funkcjonowanie rynku, za to stanowi dla przedsiębiorców i UKNF dodatkowe obciążenie.

Dodatkowo, z uwagi na podstawowy przedmiot działalności prowadzonej przez przedsiębiorstwa energetyczne, celowym wydaje się pozostawienie nadzoru nad wykonywaniem statutowej działalności w gestii Urzędu Regulacji Energetyki oraz Ministerstwa Gospodarki.

W grudniu 2010 r. UKNF przekazał do Ministerstwa Finansów stanowisko urzędu dotyczące postulowanego kształtu regulacji w zakresie rynku towarów giełdowych (załącznik nr 6).

Najważniejsza korzyść z rezygnacji z zezwoleń na prowadzenie rachunków i rejestrów towarów giełdowych dla przedsiębiorstw energetycznych:

- ograniczenie kosztów związanych z wymogiem, który nie przynosi żadnych korzyści nadzorczych.

Załączniki:

Załącznik nr 6. Pismo UKNF do Ministerstwa Finansów z dn. 6 grudnia 2010 r. dotyczące rozwiązań prawnych w zakresie rynku towarów giełdowych.

9. Usprawnienie rejestracji pracowniczych programów emerytalnych (PPE)

Analiza umów tworzących PPE dokonywana w toku każdego postępowania o wpis pracowniczego programu emerytalnego do rejestru pokazuje, że umowy w

sposób niezwykle szczegółowy regulują warunki funkcjonowania programu, prawa i obowiązki stron oraz warunki gromadzenia i zarządzania środkami. Aktualny szeroki zakres przedmiotowy umów stanowi konsekwencję ugruntowanej metodologii weryfikacji przez UKNF wniosku o wpis PPE do rejestru, zgodnie z którą ww. umowy powinny w sposób kazuistyczny regulować wszelkie aspekty funkcjonowania programu. Przyjęcie tego podejścia w prowadzeniu spraw opierało się na przekonaniu, że umowa zakładowa i umowa z instytucją finansową pełnią funkcję *sui generis* informatora dla uczestników programu o zasadach funkcjonowania programu (opis warunków uczestnictwa, gromadzenia i zarządzania środkami, wypłaty, wypłaty transferowej i zwrotu środków gromadzonych w programie).

Jednak dotychczasowy kształt umów nie spowodował, żeby wiedza uczestników PPE nt. programu działającego u pracodawcy była większa. Waler praktyczny umów, w których dominuje specyficzna terminologia prawnicza (np. pojęcia z zakresu prawa ubezpieczeniowego) budzi wątpliwości, bo potencjalnym odbiorcą informacji zawartych w umowach jest uczestnik PPE – osoba często nie posiadająca niezbędnej wiedzy prawniczej i ekonomicznej, pozwalającej na przyswojenie zagadnień pojawiających się w umowach.

Ponadto dotychczasowa praktyka badania wniosków o wpis PPE do rejestru pokazuje, że weryfikacja umów tworzących program sporządzanych w dotychczasowym kształcie napotyka poważne trudności. Umowy te są redagowane w sposób bardzo szczegółowy (umowy zakładowe, umowy z instytucją finansową liczą po 25 – 30 stron), układ redakcyjny umów jest dowolny, a poza obligatoryjnymi elementami umów występują również zagadnienia o charakterze neutralnym z punktu widzenia przepisów normujących działalność PPE. Z uwagi na fakt, iż umowy tworzą nierozzerwalną całość w praktyce nie jest możliwe dokonanie selekcji pewnych fragmentów umów i ich weryfikacja z przepisami ustawy o PPE.

UKNF, mając świadomość, że nie ma prawnych wymogów nakazujących sporządzanie umów składających się na PPE w ściśle określonej formie, opracował formularze umowy zakładowej i umowy z instytucją finansową i umieszczenie ich na stronach internetowych UKNF w formie plików do pobrania, jako alternatywę dla obecnie występujących umów PPE. Korzystanie z wzorów umów ma charakter fakultatywny. Został już opracowany i umieszczony na stronie internetowej formularz wniosku o wpis programu do rejestru PPE. Doświadczenia UKNF związane z udostępnieniem formularza pracodawcom są pozytywne – korzystanie przez pracodawców z formularza pozwoliło na wyeliminowanie wielu błędów w składanych wnioskach.

Rozwiązanie to zdało egzamin w odniesieniu do postępowań osobowych, tj. wniosków o udzielenie zezwolenia na powołanie członka rady nadzorczej

towarzystwa oraz o udzielenie zezwolenia na powołanie członka zarządu towarzystwa, w których stałym załącznikiem do wniosku jest formularz zawierający opis kwalifikacji i dotychczasowej działalności zawodowej kandydata do organów statutowych towarzystwa pomimo braku prawnych wymogów przedłożenia wraz z wnioskiem takiego dokumentu. Korzystanie z wzorów jest fakultatywne, więc UKNF nie naraża się na zarzut arbitralnej ingerencji w zakres przedmiotowy umów tworzących program. Umowy sporządzone według wzorów formularza zawierają wyłącznie informacje, co do których istnieje prawny wymóg ich zamieszczenia w umowach (w założeniu są to być dokumenty zwarte, syntetyczne, o przejrzystym układzie redakcyjnym).

W grudniu 2010 r. w serwisie internetowym UKNF opublikowano formularze umów składających się na pracowniczy program emerytalny (PPE)¹² w formie:

- grupowego ubezpieczenia na życie z UFK,
- wnoszenia składek do funduszu inwestycyjnego.

Najważniejsze korzyści z formularzy umów dotyczących PPE:

- uproszczenie weryfikacji wniosków, a co za tym idzie, usprawnienie procesu rejestracyjnego,
- ujednolicenie układu redakcyjnego umów i ich standaryzacja.

10. Wyłączenie obligatoryjności rozpraw administracyjnych przed nałożeniem przez KNF kar pieniężnych na rynku kapitałowym¹³

Obligatoryjność przeprowadzania rozprawy administracyjnej przed wydaniem decyzji w sprawie nałożenia kary finansowej na podmiot działający na rynku kapitałowym¹⁴ nie znajduje uzasadnienia wobec braku takiego obowiązku odnośnie analogicznych decyzji dotyczących zakładów ubezpieczeń, banków czy towarzystw emerytalnych. Wymogi formalne związane z prowadzeniem rozprawy administracyjnej stwarzają podmiotom będącym stronami takich postępowań szereg możliwości przewlekania postępowania i prób uchylecia się od odpowiedzialności administracyjnej. Wystarczająca byłaby regulacja zawarta w art. 89 *kodeksu postępowania administracyjnego*, która uzależnia konieczność przeprowadzenia rozprawy od uwarunkowań merytorycznych bądź procesowych danej sprawy.

¹² http://www.knf.gov.pl/dla_rynku/Informacje_dla_podmiotow_nadzorowanych/Rynek_emerytalny_info_dla_podmiotow/Informacje_dla_pracodawcy/formularze.html

¹³ Realizacja postulatów wymaga zmian w przepisach prawa.

¹⁴ Dotyczy decyzji wydawanych na podstawie przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, ustawy o ofercie publicznej, ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz ustawy o giełdach towarowych.

W listopadzie 2010 r. UKNF przekazał postulat do Ministerstwa Finansów, wraz z listą ustaw wymagających nowelizacji (załącznik nr 7).

Najważniejsza korzyść z odejścia od obowiązkowych rozpraw administracyjnych przed nałożeniem kar pieniężnych na rynku kapitałowym:

- uproszczenie procedury, a przez to ograniczenie ryzyk prawnych.

Załączniki:

Załącznik nr 7. Pismo UKNF do Ministerstwa Finansów z dn. 18 listopada 2010 r. dotyczące zniesienia obligatoryjności rozpraw administracyjnych przed nałożeniem przez KNF kar pieniężnych na rynku kapitałowym.

11. Uruchomienie aplikacji „Wnioski składane do UKNF”

W serwisie internetowym www.knf.gov.pl w dniu 15 grudnia 2010 r. została uruchomiona wyszukiwarka wniosków składanych do UKNF w zakresie sektora bankowego, kapitałowego, ubezpieczeniowego i emerytalnego. Przy każdym wniosku dostępny jest do pobrania gotowy formularz oraz informacja nt. wymaganych dokumentów, które należy załączyć do wniosku.

W aplikacji udostępnionych zostało 113 formularzy wniosków. Wnioski, w przypadku których nie jest możliwe określenie zamkniętej listy wymaganych dokumentów, ani stworzenie gotowego formularza, nie są dostępne w aplikacji.

Wykorzystanie przez wnioskodawców formularzy nie jest obowiązkowe, wnioski do UKNF można również składać w innej formie pisemne.

Najważniejsze korzyści z udostępnienia aplikacji „Wnioski składane do Urzędu”:

- usprawnienie procesu składania i rozpatrywania wniosków,
- ujednolicenie układu redakcyjnego wniosków i ich standaryzacja.

12. Dodatkowe propozycje zgłoszone przez organizacje rynkowe uwzględnione przez UKNF

- Propozycja Izby Domów Maklerskich dotycząca zmiany przepisów *Rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych i banków*, w zakresie zmiany definicji pojęcia „usługi maklerskie” (w taki sposób, aby obejmowało ono wyłącznie usługi inwestycyjne wskazane w art. 69 ust. 2 ustawy o obrocie

instrumentami finansowymi) oraz doprecyzowania zakresu obowiązków firmy inwestycyjnej w relacjach z klientami.

W listopadzie 2010 r. UKNF przekazał do Ministerstwa Finansów projekt zmiany rozporządzenia (załącznik nr 8).

- b) Propozycja Izby Domów Maklerskich dotycząca zmiany przepisów *Rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych i banków* w zakresie zasad wykorzystywania środków pieniężnych klientów stosownie do zapisów prawa wspólnotowego.

W związku z wdrożeniem dyrektywy CRD II, w listopadzie 2010 r. UKNF przekazał do Ministerstwa Finansów projekt zmiany *ustawy o obrocie instrumentami finansowymi*, który dotyczy m.in. zasad wykorzystywania przez firmy inwestycyjne środków pieniężnych klientów (załącznik nr 9 – pkt 9).

- c) Propozycja Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych dotycząca stosowania wymogów niezależności względem członków komitetów audytu, określonych w *Zaleceniach Komisji Europejskiej nr 2004/913/WE, 2005/162/WE, 2009/385/WE* (obecnie niezależny członek komitetu audytu nie może posiadać ani jednej akcji spółki, co jest wynikiem niewłaściwego przetłumaczenia zalecenia Komisji Europejskiej przy okazji nowelizacji *ustawy o biegłych rewidentach* – według KE niezależny członek komitetu audytu nie może być posiadaczem pakietu kontrolnego akcji, lecz powinien być niezależny od głównego akcjonariusza spółki i od zarządu spółki.).

Powyższy postulat UKNF przekazał do Ministerstwa Finansów w dniu 31 sierpnia 2010 r. (załącznik nr 10).

- d) Propozycja Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych dotycząca zniesienia wymogu publikacji przez spółki publiczne sprawozdań finansowych w Monitorze Polskim B (upublicznienie sprawozdaniach na stronach internetowych jest formą wystarczającą – przejrzystą i przede wszystkim znacznie łatwiej dostępną dla rynku).

Powyższy postulat UKNF przekazał do Ministerstwa Finansów w dniu 31 sierpnia 2010 r. (załącznik nr 10).

- e) Propozycja Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych dotycząca zniesienia obecnej formy katalogu informacji bieżących podlegających raportowaniu przez spółki giełdowe, na rzecz odpowiedzialności spółek za przekazywanie na rynek informacji poufnych.

W dniu 26 października 2010 r. odbyło się spotkanie kierownictwa UKNF z organizacjami zrzeszającymi podmioty rynku kapitałowego na temat propozycji zmian w obowiązkach informacyjnych spółek giełdowych zgłoszone przez SEG. Uzgodniono, że dyskusja nad ulepszeniem ram regulacyjnych raportowania rzeczywistości gospodarczej emitentów będzie kontynuowana po weryfikacji stanowisk wszystkich organizacji rynkowych i przeprowadzeniu dodatkowych analiz na forum SEG.

- f) Propozycja Rady Banków Depozytariuszy dotycząca wprowadzenia obowiązku zatrudniania przez banki depozytariusze przy czynnościach *custody* osób niekaralnych w miejsce obowiązku wielokrotnego przekazywania do UKNF zaświadczeń o niekaralności pracowników.

W listopadzie 2010 r. UKNF przekazał do Ministerstwa Finansów projekt zmiany *ustawy o funduszach inwestycyjnych* w zakresie rezygnacji z przekazywania do UKNF zaświadczeń o niekaralności osób zatrudnianych przez banki depozytariusze przy czynnościach *custody* (załącznik nr 11).

- g) Propozycja Związku Banków Polskich dotycząca rezygnacji z obowiązku ogłaszania przez banki w miejscu wykonywania czynności, informacji o przedsiębiorcach, którym banki powierzają pośrednictwo, o którym mowa w art. 6a ust. 1 *Prawa bankowego*, na tablicach ogłoszeń w placówkach banków na rzecz dostępności tych informacji w serwisie internetowym banków.

Postulat zostanie zrealizowany z chwilą wejścia w życie nowelizacji *Prawa bankowego* w zakresie outsourcingu. UKNF przekazał projekt zmiany powyższych przepisów do Ministerstwa Finansów w marcu 2009 r. (załącznik nr 1).

- h) Propozycja Związku Banków Polskich dotycząca możliwości elektronicznej formy komunikacji UKNF z podmiotami nadzorowanymi, w tym m.in.: przekazywania wniosków o nadanie nr EKZ drogą elektroniczną oraz udostępnienia listy opiekunów banków (wraz z zastępstwami) bezpiecznym kanałem KNF.

Taka możliwość będzie istniała wraz z uruchomieniem systemu PORTAL, tj. od lutego 2011 r.

- i) Propozycja Związku Banków Polskich dotycząca wprowadzenia jednolitego systemu obejmującego kompleksowo sprawozdawczość banków do NBP i UKNF.

Współpracą NBP i UKNF w zakresie zapewnienia odpowiedniej jakości danych sprawozdawczych banków oraz uzgadniania na bieżąco zmian zakresu sprawozdawczości zajmuje się grupa robocza ds. sprawozdawczości złożona z pracowników NBP i UKNF powołana na podstawie zawartego w dniu 16 lutego 2009 r. porozumienia o współpracy pomiędzy NBP a UKNF.

- j) Propozycja Związku Banków Polskich dotycząca opracowania przez UKNF listy dokumentów / zestawu pytań dla banków wnioskujących o zwolnienie z prezentacji rocznych sprawozdań finansowych outsourcerów bankowych.

Projekt UKNF zmiany przepisów *Prawa bankowego* w zakresie outsourcingu przekazany do Ministerstwa Finansów przewiduje zniesienie obowiązku przekazywania przez banki sprawozdań przedsiębiorców wykonujących powierzone czynności. Zanim powyższe zmiany wejdą w życie, w systemie PORTAL udostępniona zostanie lista dokumentów / zestaw pytań, na które wnioskujący musi udzielić informacji we wniosku.

- k) Propozycja Związku Banków Polskich dotycząca rezygnacji z obowiązku, zgodnie z uchwałą KNF nr 389, dostarczenia świadectwa szkoły średniej w przypadku ubiegania się o zgodę na powołanie na członka zarządu.

W grudniu 2010 r. na posiedzeniu KNF zostanie przedstawiony stosowny projekt zmiany uchwały Komisji.

- l) Propozycja Związku Banków Polskich dotycząca rezygnacji z obowiązku odrębnego informowania UKNF o zmianach w składzie rad nadzorczych banków notowanych na Giełdzie Papierów Wartościowych, w związku z podwójnym obowiązkiem informacyjnym dla banku w postaci raportu bieżącego oraz wynikającym z *Prawa bankowego*.

UKNF będzie pobierał te informacje z ogólnie dostępnego systemu *Official Appointed Mechanizm* (OAM), w którym publikowane są dane o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym.

Spis załączników

- 1) **Załącznik nr 1.** Pismo UKNF do Ministerstwa Finansów z dn. 27 marca 2009 r. dotyczące projektu zmiany przepisów *Prawa bankowego* w zakresie outsourcingu.
- 2) **Załącznik nr 2.** Pismo UKNF do Ministerstwa Finansów z dn. 30 września 2010 r. dotyczące projektu zmiany ustawy o działalności ubezpieczeniowej w zakresie outsourcingu.
- 3) **Załącznik nr 3.** Pismo UKNF do Ministerstwa Finansów z dn. 17 maja 2010 r. dotyczące projektu *ustawy zmieniającej ustawę o funduszach inwestycyjnych* z uzasadnieniem oraz z projektem założeń do zmian w ustawie.
- 4) **Załącznik nr 4.** Pismo UKNF do Ministerstwa Gospodarki z dn. 7 czerwca 2010 r. dotyczące projektu zmian przepisów w zakresie unormowań dot. zawodów regulowanych: maklera papierów wartościowych, maklera giełd towarowych, doradcy inwestycyjnego, agenta firmy inwestycyjnej oraz aktuariusza.
- 5) **Załącznik nr 5.** Materiał informacyjny z przykładami niepotrzebnie przekazanych aneksów do prospektów emisyjnych opublikowany w dn. 16 listopada 2010 r.
- 6) **Załącznik nr 6.** Pismo UKNF do Ministerstwa Finansów z dn. 6 grudnia 2010 r. dotyczące rozwiązań prawnych w zakresie rynku towarów giełdowych.
- 7) **Załącznik nr 7.** Pismo UKNF do Ministerstwa Finansów z dn. 18 listopada 2010 r. dotyczące projektu zmiany przepisów w zakresie zniesienia obligatoryjności rozpraw administracyjnych przed nałożeniem przez KNF kar pieniężnych na rynku kapitałowym.
- 8) **Załącznik nr 8.** Pismo UKNF do Ministerstwa Finansów z dn. 18 listopada 2010 r. dotyczące projektu zmiany *rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie trybu i warunków postępowania firm inwestycyjnych, banków, o których mowa w art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, oraz banków powierniczych* w zakresie zmiany definicji pojęcia „usługi maklerskie”.
- 9) **Załącznik nr 9.** Pismo UKNF do Ministerstwa Finansów z dn. 3 listopada 2010 r. dotyczące m.in. projektu zmiany *ustawy o obrocie instrumentami finansowymi* w zakresie wykorzystywania przez firmy inwestycyjne środków pieniężnych klientów.
- 10) **Załącznik nr 10.** Pismo UKNF do Ministerstwa Finansów z dn. 31 sierpnia 2010 r. dotyczące niezależności członka komitetu audytu oraz publikowania sprawozdań finansowych emitentów w Monitorze Polskim B.
- 11) **Załącznik nr 11.** Pismo UKNF do Ministerstwa Finansów z dn. 18 listopada 2010 r. dotyczące projektu zmiany *ustawy o funduszach inwestycyjnych* w zakresie przekazywania do UKNF zaświadczeń o niekaralności pracowników banku depozytariusza oraz członków zarządu banku w toku postępowań o udzielenie zezwolenia na utworzenie funduszu inwestycyjnego lub zmianę depozytariusza.